COLECȚIA
ACATISTE ȘI
VIEȚI DE SFINȚI

VIAȚA ȘI ACATISTUL
SFINȚILOR MUCENICI
RAFAEL NICOLAE ȘI IRINA

DOXOLOGIA
56

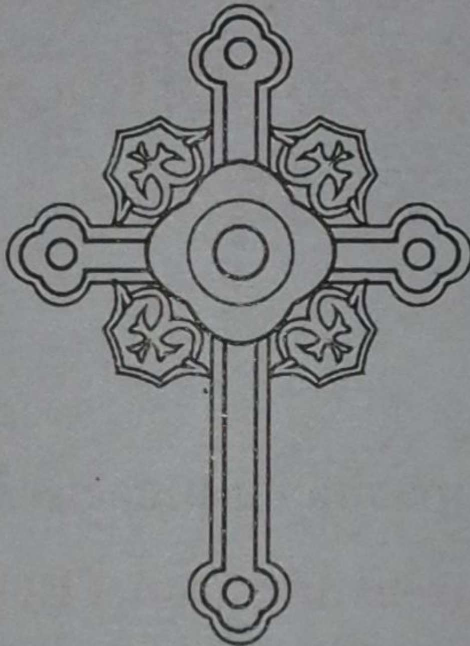
Viața și Acatistul Sfinților Mucenici Rafael, Nicolae și Irina

Carte tipărită cu binecuvântarea

Înaltpreasfințitului TEOFAN

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Mitropolia Moldovei și Bucovinei
Editura DOXOLOGIA
Iași

RAFAEL, NICOLAE ȘI IRINA, SFINȚII LUI DUMNEZEU

1. O făgăduință uitată

Prin voia lui Dumnezeu, în anul 1922, populația de origine greacă din Asia Mică a fost nevoită să se retragă în teritoriile grecești. Mulți creștini, speriați de persecuțiile turcilor, s-au refugiat în insula Lesvos. Șapte familii de refugiați s-au îngrămădit într-o casă veche din satul Thermi, care aparținuse unui turc bogat, dar fusese părăsită, fiind considerată „bântuită de fantome". Casa avea deasupra ușilor și ferestrelor bucăți de marmură, frumos sculptate, care aparținuseră unei biserici.

Noii locatari ai imobilului vedeau în preajma sărbătorilor un preot înalt, cu o privire blândă, cădind și binecuvântând. Dar preotul cel cu privirea plină de bunătate nu apărea numai în această casă, ci, deseori, se înfățișa

pe colina Karyes unde se mai păstrau încă zidurile de la o biserică pustnicească închinată Maicii Domnului. Locuitorii din Karyes au văzut de multe ori această bisericuță inundată de o lumină cerească și au auzit cântări de o frumusețe nepământeană. Cu toate că se afla pe moșia unui turc, în această bisericuță se săvârșea Sfânta Liturghie o singură dată pe an: în ziua de marți din Săptămâna Luminată. Nimeni nu știa de ce se săvârșea Sfânta Liturghie în acea zi, dar se păstra această tradiție sfântă.

În 1923, în urma tratatului de la Lausanne, s-a făcut schimb de populație între Grecia și Turcia. Colina Karyes care aparținuse unor turci urma să fie dată în proprietatea refugiaților greci. Pentru acest pământ, o grecoaică foarte credincioasă s-a rugat Maicii Domnului și a făgăduit că, dacă va primi acest pământ binecuvântat, va rezidi biserica Maicii Domnului. Rugăciunea ei a fost ascultată și întreaga colină Karyes a intrat în posesia familiei Marangos. Anii s-au scurs, Constantin Marangos a trecut

la cele veșnice, dar făgăduința de a rezidi biserica a fost dată uitării.

În 1959, Constantin Marangos s-a arătat în vis urmașilor lui și i-a rugat cu insistență să construiască biserica. În iulie 1959 s-a început construcția bisericii, pe temelia celei vechi.

2. Osemintele unui necunoscut

Curățindu-se pământul din interiorul bisericii, s-a găsit o piatră verticală, care era parcă pusă ca semn. Aici s-a descoperit un mormânt cu un schelet întreg, cu mâinile încrucișate pe piept. Craniul era la o distanță de 30 cm de trup, iar mandibula lipsea. În locul ei era o cărămidă cu trei cruci încrustate pe ea. La deschiderea mormântului, o mireasmă foarte plăcută s-a răspândit în jur. Un muncitor a adunat osemintele într-un sac și le-a pus la rădăcina unui măslin. Aici au stat mai multe zile. Într-o zi, după terminarea lucrului, muncitorul care a descoperit acele oseminte a încercat să ridice sacul, însă era de neclintit. După mai

multe încercări, muncitorul s-a închinat și numai după aceea a putut ridica sacul.

3. Prima minune

La 8 septembrie 1959 a avut loc sfințirea bisericii închinate Maicii Domnului, protectoarea colinei Karyes și a noastră a tuturor. În biserică, într-o raclă, se aflau osemintele acelui creștin necunoscut. O femeie în vârstă din Thermi era bolnavă de multă vreme; doctorii nu-i dădeau speranțe de vindecare. În biserica nou zidită, fetele femeii s-au rugat pentru mama lor. Bolnava a visat un călugăr înalt, cu o privire blândă, care i-a spus să se ducă să se închine la osemintele din biserica cea nouă și se va vindeca. „Osemintele care s-au găsit sunt ale mele", a mai adăugat el. Atunci a avut loc prima tămăduire dintr-un lanț de vindecări și minuni care continuă și astăzi.

4. Ofițerul Gheorghe Lascaridis

Sfântul Rafael le-a descoperit unor persoane, în vedenii sau în vise, date legate de viața sa. Numele de mirean al sfântului a fost

Gheorghe Lascaridis. S-a născut în satul Milos din provincia Ithaca. Încă de tânăr a plecat de acasă și a studiat medicina și filosofia. După terminarea studiilor s-a înrolat ca ofițer în armata bizantină. Tânărul ofițer Gheorghe era energic și hotărât și comanda aproximativ o mie de oameni când a fost trimis într-o misiune de luptă. „Am fost trimis cu o armată din Mistra ca să ajutăm creștinilor care luptau împotriva turcilor", a spus chiar Sfântul Rafael unor credincioși în vis. Armata condusă de el n-a apucat să participe la luptă, pentru că până să ajungă ei, creștinii fuseseră înfrânți. Sfântul a mai spus: „Am îmbrățișat monahismul în urma înfrângerii creștinilor în lupta de la Varna". Viitorul sfânt a trăit trei ani în Mănăstirea „Sf. Ioan Botezătorul" din Macedonia, unde egumen era părintele Ioan pe care-l numește „bătrân sfânt". La tunderea în monahism a primit numele Rafael.

Părintele Rafael a plecat la Atena unde a slujit ca preot și predicator la Biserica „Sf. Dimitrie" Lombardiari. Într-una din călătoriile sale misionare, părintele Rafael a ajuns în

Franța unde l-a întâlnit pe tânărul grec Nicolae care studia într-o universitate. Nicolae, fascinat de predica viitorului sfânt, a părăsit viața lumească și l-a urmat. Nu după mult timp, Nicolae a fost hirotonit diacon. În anul 1453, Constantinopolul a căzut în mâna turcilor. Un an mai târziu, turcii au invadat Tracia. La 14 martie 1454, retrăgându-se din fața invaziei păgâne, părintele Rafael și diaconul Nicolae au plecat cu o corabie din Alexandropolis în insula grecească Lesvos, în satul Thermi. Ei s-au așezat în Mănăstirea „Nașterea Maicii Domnului", unde, după o vreme, părintele Rafael a devenit stareț.

Pe lângă mănăstire era un orfelinat și un preventoriu unde săracii bolnavi se înzdrăveneau sub îngrijirea stareţului Rafael. Multe vindecări ale trupurilor și ale sufletelor o fi săvârșit starețul Rafael... Și astăzi Sf. Rafael împarte nenumărate vindecări trupurilor și sufletelor bolnave sub povara de păcate. Nu el este Vindecătorul, ci el împarte mila lui Dumnezeu celor care au credință. Pocăința adâncă și mărturisirea curată marchează întotdeauna începutul

vindecării noastre dăruită de Dumnezeu prin sfinții Săi.

5. Făcliile Paștilor anului 1463 în Thermi

Insula Lesvos a fost cucerită de turci încă din 1462, dar aceștia nu au urcat până în Thermi. În 1463, creștinii s-au răsculat împotriva turcilor. Răscoala a fost înăbușită în sânge, iar turcii au bănuit că mănăstirea din Thermi a avut un rol în răscoală, așa că au atacat-o și au distrus-o. Sf. Rafael a povestit martiriul sfinților de la Thermi: „În Vinerea Mare turcii ne-au arestat când săvârșeam slujba Prohodului". Starețul Rafael a fost bătut cu sălbăticie; mai întâi a fost lovit cu patul puștilor peste mâini, până au paralizat. Apoi a fost tras de barbă și de păr, doborât la pământ și chinuit. Plin de sânge, părintele Rafael le-a arătat crucea pe care o purta la gât și le-a spus: „Noi acesteia ne închinăm și niciodată nu ne vom lepăda de ea". Și diaconul Nicolae a fost bătut și chinuit cumplit; fiind mai plăpând, a făcut infarct. Starețul Rafael a fost omorât în

chip sălbatic, fiind tăiat cu fierăstrăul prin gură. Aceasta s-a petrecut în marțea luminată.

Atunci au ars și făclii mai mici: Rafael, prunc de 11 luni, copilul primarului, a fost smuls de turci din brațele mamei sale și călcat în picioare. Și sora lui, Irina, care avea doar 12 ani a avut de pătimit: mai întâi, turcii i-au tăiat o mână pe care au aruncat-o în fața părinților ei, nădăjduind că vor scoate de la ei ceva despre răscoală. Apoi chinuitorii i-au deschis gura fetei și i-au turnat apă clocotită. În cele din urmă au ars-o de vie într-un vas mare de lut. Acest vas al muceniciei se află astăzi în mănăstirea de pe colina Karyes. Maria, mama Irinei, a fost ținută legată de un copac; din cauza suferințelor a făcut stop cardiac. Elena, o fetiță orfană de 15 ani, care era în grija primarului, a fost și ea chinuită și ucisă. Vasile, primarul, tatăl Irinei, a fost torturat și înjunghiat. Teodor, învățătorul satului, a fost chinuit îndelung, iar la sfârșit, decapitat și capul i-a fost pus între picioare. Așa au fost găsite sfintele lui moaște.

După ce au săvârșit îngrozitoarele crime, turcii au aruncat mănăstirea în aer.

În noaptea următoare, câțiva creștini din sat, împreună cu un preot bătrân, au îngropat trupurile mucenicilor. Pe Sf. Rafael l-au înmormântat înăuntrul bisericii dărâmate, iar pe ceilalți, în curte.

6. La plinirea vremii

A fost voia Domnului ca sfintele moaște să fie aflate după aproape 500 de ani, iar descoperirea lor să se facă chiar sub îndrumarea sfinților mucenici. Ei s-au arătat în vise sau vedenii unor oameni credincioși cărora le-au descoperit mucenicia lor, dar și unde trebuiau să sape ca să găsească urme ale sfintei mănăstiri. Dintre obiectele descoperite se pot aminti: un engolpion înfățișând pe Hristos Pantocrator, care a fost găsit sub pardoseala vechii biserici, și o pecete patriarhală, cu icoana Maicii Domnului pe o parte și icoana Arhanghelului Mihail pe cealaltă parte, descoperită în mormântul Sf. Nicolae.

7. Ascultarea

Creștinii care s-au învrednicit să fie unelte ale tainei de pe colina Karyes au fost oameni cu multă credință și smerenie. Ei au înțeles că sfinții sunt înaintașii noștri și călăuzele noastre spre Hristos. Acestor oameni le-a fost încercată credința și ascultarea, pentru că, în 1961, sfinții le-au cerut credincioșilor să dărâme biserica pe care cu atâta dragoste și efort o zidiseră cu numai doi ani înainte. Cum să dărâme biserica în care atâtea minuni se petrecuseră? Nu este oare înșelare de la cel viclean? Acestea și alte întrebări frământau clerul și credincioșii. Decizia întârzia.

8. Dărâmarea bisericii

Între ianuarie și aprilie 1961, însăși Maica Domnului, Împărăteasa cerului și a pământului, s-a arătat în vis mai multor persoane care se străduiseră pentru construcția bisericii. Luptaseră cu autoritățile, înfruntaseră împotrivirea necredincioșilor, dar dragostea lor se opunea ascultării. Cu multă blândețe, Stăpâna îngerilor și a oamenilor le-a spus: „Icoana este înăuntru

în altar, sub biserică". Toți credeau că este vorba despre icoana Maicii Domnului.

Ctitorul și constructorul bisericii, Anghel Rallis, a luat dureroasa hotărâre zicând: „Dacă este voia lui Dumnezeu să o dărâmăm ca să se afle icoana, eu o voi zidi din nou".

La 5 mai 1961 s-a făcut ultima priveghere în mica bisericuță de pe colina Karyes; s-au cântat diferite tropare, paraclisul și acatistul Maicii Domnului. La miezul nopții s-au auzit multe zgomote înăbușite, biserica s-a zguduit în întregime, iar de undeva de sub altar se auzea foarte clar un plâns îndurerat ca de copil.

În timp ce această bisericuță se dărâma, alături s-a ridicat alta din lemn. Rugăciunea nu trebuia întreruptă. Săpăturile făcute exact în locul indicat în vise de Sf. Mucenița Irina au condus la descoperirea unei icoane din aur cu Preaslăvitul chip al lui Iisus Pantocrator. De pe acest engolpion, chipul Mântuitorului emană în jurul lui atâta bunătate, atâta lumină și iertare!

9. Alte făclii vii

Sf. Rafael a povestit mai multor persoane că acest loc a mai fost scăldat de un val de

sânge mucenicesc. În vechime, pe colina Karyes fusese o mănăstire de călugărițe. La 11 mai 1235, mănăstirea a fost jefuită de pirați sângeroși. Stareța Olimpia, monahia Eufrosina și alte călugărițe au fost supuse unor chinuri înfricoșătoare. Sf. Muceniță Eufrosina a fost spânzurată de un copac și apoi a fost făcută făclie vie. Sfintei Mucenițe Olimpia i-au ars trupul cu lumânări aprinse, apoi, cu un fier înroșit în foc, i-au străpuns capul de la o ureche la cealaltă. La sfârșit, au țintuit-o în cuie pe o ușă cu care a și fost îngropată. Moaștele Sf. Olimpia se află astăzi în Mănăstirea „Sf. Rafael" din Thermi.

10. Altă minune

Când s-a găsit mormântul Sf. Olimpia, au fost găsite și cuiele cu care a fost pironită. Unul dintre aceste cuie a fost luat de o femeie evlavioasă și păstrat cu multă grijă. Acest obiect care fusese cândva unealtă a crimei era acum acoperit de mir binemirositor care niciodată nu se termina. Un monah a aflat aceasta și l-a cerut spunând: „Dă-mi cuiul să însemnez cu el

în chipul crucii ochii surorii mele care este în primejdie să orbească și se află la spital pentru operație". Minunea s-a săvârșit: ochii bolnavei s-au vindecat. S-au mai deschis și ochii duhovnicești ai multora din cei care, privind, nu vedeau.

11. Aflarea agheasmei

Atât cât au durat săpăturile, sfinții au vorbit în vise sau vedenii despre agheasma mănăstirii. Se cunoștea că aceasta se afla în spatele altarului într-o galerie. Într-un vis, Sfântul Rafael a arătat un măslin bătrân și a spus: „Aici să săpați, exact sub el, nici la dreapta, nici la stânga". Galeria de agheasmă a fost descoperită la data de 13 iunie 1961, la exact un an după descoperirea moaștelor Sf. Mucenic Nicolae. Agheasma s-a aflat la mai mult de doi metri adâncime; izvora continuu din stâncă. Prima vindecare cu această agheasmă s-a făcut imediat după descoperire. Mama credincioasă a unui copil bolnav de osteomielită s-a rugat Maicii Domnului și sfinților de pe colina Karyes, a crezut și Dumnezeu i-a

vindecat copilul. De atunci agheasma curge și tămăduirile curg.

12. Sfaturile Sfinților

a) Nu lăsați sufletul să rătăcească în materie, în lucrurile stricăcioase ale lumii. Viața nu are nici o valoare, dacă nu ne îngrijim de suflet. Prin urmare, nu vă lăsați duși în rătăcire, căci astfel vă pierdeți sufletul.

b) Calea lui Hristos este cu multe necazuri și suferințe.

c) Printre îndatoririle voastre de creștini este și aceea de a-i iubi pe semeni și de a-i ierta mereu. Dacă faceți acest lucru, vă veți umple de bucurie și de sănătate sufletească și trupească.

d) Întotdeauna cereți Creatorului să vă ierte. El știe toate faptele și gândurile cele ascunse pe care oamenii nu le mărturisesc, probabil din rușine sau din lipsă de tărie în a spune adevărul.

e) Noi îi vindecăm pe cei care cred în noi și se apropie de noi cu credință.

f) Sufletul milostiv iubește, ajută, mângâie, devine părtaș la suferința aproapelui. El

lucrează pentru răspândirea Evangheliei, mânat fiind de dragostea sa față de cel păcătos.

g) Fericit este omul care urmează învățătura lui Hristos. El este fericit în această viață vremelnică și în viața de după moarte, căci sufletul nu piere la moarte, ci continuă să existe.

13. Actuala mănăstire

În toamna anului 1961 au început lucrările de construcție a Mănăstirii Sfântului Rafael. Slujba din noaptea de Înviere și din marțea luminată din anul 1963 au fost prăznuite cu multă solemnitate în biserica nouă. Mănăstirea are Paraclisul Agheasmei și o biserică pe două nivele: jos se află moaștele Sf. Mucenici Nicolae și Irina, iar în biserica de sus se află moaștele Sf. Mucenic Rafael. Deasupra locului unde se găsesc moaștele Sf. Rafael se află o icoană din mozaic a sfântului; cei care cu credință își lipesc urechea de această icoană pot auzi deslușit cântări dumnezeiești, de undeva din afara lumii materiale, cântări care nu se

pot descrie, fiindcă nu avem mijloace, nici termeni de comparație. În biserica de jos se săvârșește zilnic Sfânta Liturghie. Starețа mănăstirii a spus unor pelerini: „Aici se săvârșesc zilnic minuni".

14. O concluzie, pentru unii nouă

Un bărbat care a muncit la săpăturile de la Karyes, care l-a văzut pe Sf. Mc. Rafael în vise, dar și în stare de veghe, a spus: „Nu mă mai preocupă dacă voi mai trăi cinci zile sau o sută de ani. Este unul și același lucru, deoarece sunt sigur că viața noastră se continuă după moarte". Pentru noi, creștinii, important este cum va fi existența noastră de după această viață. La aceasta, cu lacrimi cugeta și Sf. Efrem Sirul: „Oare ce ne va întâmpina pe noi după despărțirea sufletului de trup?".

15. „Minunat este Dumnezeu întru Sfinții Lui" (Ps. 67,36)

Celor care L-au preamărit pe pământ, Dumnezeu le revarsă din belșug daruri cerești și-i

face vrednici de a săvârși minuni. Sfinții ne întăresc credința noastră în Înviere și ne îndeamnă ca, prin pocăință și fapte bune, să lucrăm pentru învierea sufletelor noastre din moartea păcatului.

Pe sfinții mucenici ai lui Hristos, pe dumnezeiescul Rafael, pe vrednicul Nicolae, împreună cu fecioara Irina, mijlocitorii noștri, cu cântări să îi mărim.

(Text alcătuit de Ion Ene)

ACATISTUL SFINȚILOR MUCENICI RAFAEL, NICOLAE ȘI IRINA

(prăznuire în ziua de marți din Săptămâna Luminată)

De este preot se zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., iar de este diacon, monah sau mirean, se zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Apoi: Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne miluiește (de 3 ori) Slavă... Și acum... Tatăl nostru... și troparele:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un Milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți, lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor.

Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică;

Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor;
Aștept învierea morților.
Și viața veacului ce va să vie. Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori).

Apoi:

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veac. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pă-

mânt însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Apoi:

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea

îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei necredincioși la Tine

se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi:

Condacele și Icoasele;

Condac: Apărătoare Doamnă…

Condacul 1

Pe Rafael, minunatul mucenic, pe Nicolae și Irina să-i slăvim, pe cei cu

prisosință slăviți de Domnul. Căci în Thermi ne-au strălucit nouă ca niște stele, luminându-ne neîncetat cu dumnezeieștile lor minuni, pe noi, cei ce strigăm:

Sfinților mucenici ai lui Hristos, bucurați-vă!

Icosul 1

Fericită luptă ați purtat cu inimă neîndoită, treime de mucenici, Rafael, Nicolae și Irina, și pe tirani i-ați rușinat. Pentru aceasta, și noi, cinstindu-vă, într-un glas strigăm:

Bucură-te, treime de tari luptători;

Bucură-te, pleiadă de slujitori ai lui Hristos;

Bucură-te, purtătorule de Dumnezeu, Rafaele, alesule al lui Dumnezeu;

Bucură-te, purtătorule de biruință, Nicolae, cugetătorule de Dumnezeu;

Bucură-te, Sfântă Muceniță Irina, ceea ce porți numele păcii, candela fecioriei;

Bucură-te, cântare dumnezeiască în trei stihuri și treime a biruitorilor mucenici;

Bucură-te, ceată dumnezeiască întreit strălucită de nebiruiți luptători;

Bucură-te, lauda ortodocșilor evlavioși;

Bucură-te, întreită adunare dumnezeiască;

Bucură-te, dumnezeiască slavă a dreptmăritorilor creștini;

Bucură-te, sobor de mucenici;

Bucurați-vă, cei împreună-cinstiți cu toți sfinții;

Sfinților mucenici ai lui Hristos, bucurați-vă!

Condacul al 2-lea

Viață dumnezeiască ducând, ați biruit atacul necredincioșilor păgâni prin râvna inimii voastre și, tăinuiți fiind vreme îndelungată, acum, în chip minunat, ați fost descoperiți nouă, o, întreiți luptători, minunându-i pe cei ce strigă cu uimire: Aliluia!

Icosul al 2-lea

Cu hotărâre bărbătească ai înfruntat, o, Rafaele, nebunia cea plină de

răutate a duşmanilor credinţei şi, fiind supus chinurilor de multe feluri, de cinstea mucenicieі te-ai învrednicit; de aceea şi noi, minunându-ne de îndelunga ta răbdare, strigăm:

Bucură-te, stâlp al răbdării;

Bucură-te, surparea necredinţei;

Bucură-te, vlăstar preasfânt al cetăţii Ithaca;

Bucură-te, cel întru toate următor mucenicilor;

Bucură-te, îndumnezeit liturghisitor al dragostei lui Hristos;

Bucură-te, stâlp neclintit al poporului dreptcugetător de Dumnezeu;

Bucură-te, că pe Domnul întru toate L-ai urmat.

Bucură-te, că de plăcerile acestei lumi te-ai lepădat;

Bucură-te, fierbinte slujitor al lui Hristos;

Bucură-te, pavăză neclintită a credincioşilor;

Bucură-te, cârmă a vieţii virtuoase;

Bucură-te, vas ales al luminii cereşti;

Bucură-te, Sfinte Rafaele, vrednicule de laudă!

Condacul al 3-lea

Putere cerească având în cuvânt, inspirat de Evanghelia lui Hristos, încercat povățuitor te-ai arătat, Rafaele, și tuturor te-ai făcut cunoscut, pe toți ridicându-i să strige: Aliluia!

Icosul al 3-lea

Lumina credinței purtând în inimă, Nicolae, prin cuvintele lui Rafael, ai fost chemat la slujba diaconiei, ca să slujești după cuviință Bisericii lui Hristos; pentru aceasta, pe tine te fericim, cântându-ți unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce te-ai hrănit cu dragostea lui Hristos;

Bucură-te, cel ce te-ai dovedit ascultător de Dumnezeu întru toate;

Bucură-te, strălucire a sfințiților diaconi;

Bucură-te, podoaba slăviților luptători ai lui Hristos;

Bucură-te, următor și împreună-lucrător cu Rafael preotul;

Bucură-te, cuvioase diacon al Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, dumnezeiască laudă a Tesalonicului;

Bucură-te, floare bine-înmiresmată a nemuririi;

Bucură-te, cel ce ești mai presus de orice stricăciune;

Bucură-te, cel ce te-ai făcut părtaș cetei mucenicilor;

Bucură-te, sfințită jertfă a lui Hristos;

Bucură-te, rană de mult plâns a vrăjmașului;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Nicolae!

Condacul al 4-lea

Viață virtuoasă ducând ca diacon sfințit, te-ai împotrivit năvălirii barbarilor. Și lupta cea bună luptând în Thermi, ca un atlet al lui Hristos ai fost slăvit, strigând Celui ce te întărea pe tine, împreună cu sfinții biruitori mucenici: Aliluia!

Icosul al 4-lea

Din copilărie având cugetul la Dumnezeu, ai luptat cu tărie de suflet, Sfântă Muceniță Irina, fericită fecioară, și, disprețuind mândria tiranului, te-ai adus Domnului ca o jertfă bine primită, auzind de la noi unele ca acestea:

Bucură-te, alabastru al curăției;

Bucură-te, surparea răutății;

Bucură-te, ceea ce porți numele păcii celei veșnice;

Bucură-te, ceea ce sălășluiești în același cort cu sfinții mucenici biruitori;

Bucură-te, crinul cel cu mireasmă de mir al iubirii lui Hristos;

Bucură-te, sabie cu două tăișuri împotriva mândriei vrăjmașului;

Bucură-te, podoaba cea sfântă a tinerelor;

Bucură-te, pajiște preaînmiresmată a fecioriei;

Bucură-te, blândă mielușea neprihănită a lui Hristos;

Bucură-te, ceea ce călătorești spre lumina cea nematerialnică;

Bucură-te, mireasă preacurată a lui Hristos;

Bucură-te, a credincioșilor biruință, de Dumnezeu încununată;

Bucură-te, Sfântă Irina, fecioară preacuvioasă!

Condacul al 5-lea

Ai stârnit mânia barbarilor năvălitori, deși aveai făptură firavă, Mucenița Irina, și, sub privirile îngrozite ale tatălui tău, ai răbdat cu mult curaj înfricoșată mucenicie; pentru aceea, te-ai învrednicit să auzi de la toți cântarea: Aliluia!

Icosul al 5-lea

Plin de dârzenie te-ai arătat, o, Rafaele, în fața tiranilor chinuitori, înfruntându-i cu bărbăție. Și, după ce în felurite chipuri te-au chinuit, ți-au tăiat trupul cu

fierăstraie cumplite, ucigându-te cu sălbăticie, o, preasfinte, spre îngrozirea tuturor celor ce te priveau. Pentru aceasta ajută-i pe cei ce strigă ție:

Bucură-te, lauda preoților;

Bucură-te, răsplata pustnicilor;

Bucură-te, pildă minunată a răbdării;

Bucură-te, chip al îndrăznirii celei bune a sufletului;

Bucură-te, sfeșnic prealuminat al mănăstirilor din Thermi;

Bucură-te, de Dumnezeu dăruit sprijinitor în nevoi al celor evlavioși și cucernici;

Bucură-te, că ai suferit chinuri de neîndurat;

Bucură-te, că pe tiranii cei necredincioși i-ai întors la Dumnezeu;

Bucură-te, învățătorule neprihănit al virtuților;

Bucură-te, cel plin de multe haruri duhovnicești;

Bucură-te, izvor de minuni tămăduitoare;

Bucură-te, izvor de agheasmă care adapi sufletele noastre;

Bucură-te, Sfinte Rafaele, vrednicule de laudă!

Condacul al 6-lea

Fiind tăinuit pentru mulți ani în pământul din Thermi, Sfinte Rafaele, purtătorule de Dumnezeu, în chip minunat, te-ai făcut cunoscut credincioșilor, prin vederile și puterile semnelor, minunându-i cu binefacerile tale pe toți cei ce strigă: Aliluia!

Icosul al 6-lea

Strălucind prin faptele tale cucernice te-ai arătat, Nicolae, împrăștiind razele slavei pe care ai dobândit-o; iar noi cei ce venim astăzi la mormântul tău, sfinte mucenice, Îl lăudăm pe Dumnezeu și, împărtășindu-ne toți din harul Său, cu bucurie îți cântăm:

Bucură-te, diacon al lui Dumnezeu;
Bucură-te, împotrivitorul înșelătorului;
Bucură-te, că ai biruit învârtoșarea tiranilor;

Bucură-te, cel ce te-ai îmbogățit cu strălucirea îngerilor;

Bucură-te, mucenic nebiruit al Stăpânului Hristos;

Bucură-te, căderea și nimicirea diavolului celui pierzător;

Bucură-te, că ai săvârșit până la capăt cursa mucenicilor;

Bucură-te, că ai preamărit cuvântul Domnului;

Bucură-te, lauda de Dumnezeu dăruită a credincioșilor;

Bucură-te, cununa noastră cea dumnezeiască;

Bucură-te, cel ce ai intrat în ceata mucenicilor;

Bucură-te, că te împărtășești de bucuria sfinților;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Nicolae!

Condacul al 7-lea

Lupta mucenicilor săvârșind cu dumnezeiesc cuget, Nicolae fericite, ai rămas tăinuit pentru mulți ani în pământul orașului Thermi. Și în chip minunat te-ai

descoperit nouă acum. Pentru aceasta, noi, cei ce ne apropiem cu credință de sfintele tale moaște, strigăm: Aliluia!

Icosul al 7-lea

Cu moarte groaznică fiind omorâtă, la slava cea nemuritoare te-ai mutat, fericită Irina, și în cămara de nuntă a vieții celei adevărate privind strălucirea Mântuitorului, roagă-te pentru noi, cei ce cu smerenie strigăm ție:

Bucură-te, sfântă copilă a lui Hristos;

Bucură-te, fericită fecioară;

Bucură-te, că arderea focului pentru adevăr ai răbdat;

Bucură-te, că ai învins înverșunarea vrăjmașilor;

Bucură-te, mireasă cu totul nepătată a Stăpânului Hristos;

Bucură-te, mirul cel duhovnicesc al vieții fecioreşti;

Bucură-te, că aici, pe pământ, luptă mucenicească ai ales;

Bucură-te, că, dincolo, la slavă îngerească ai urcat;

Bucură-te, mireasma neprihănirii care pe toate le umpli de bună mireasmă;

Bucură-te, că ești părtașă mucenicilor vestiți;

Bucură-te, ceea ce te împărtășești de ospățul cel dumnezeiesc;

Bucură-te, că ești părtașă vieții celei sfinte;

Bucură-te, Sfântă Irina, fecioară preacuvioasă!

Condacul al 8-lea

Cu totul te-ai înstrăinat de cele de jos, fericită fecioară, Irina, intrând în ceata sfinților îngeri, lupta cea bună luptând, preaînfrumusețată fecioară și, împreună cu Rafael și Nicolae, cânți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea

Cu totul slăvit te-ai arătat, o, Rafaele, minunat descoperindu-te în Thermi

și, împreună cu Nicolae și Irina, pretutindeni săvârșești multe minuni, pe cei bolnavi tămăduindu-i și ajutând celor ce strigă:

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;

Bucură-te, cel slăvit între sfinți;

Bucură-te, cel ce oarecând ai luptat cu tărie;

Bucură-te, cel ce acum te arăți îndumnezeit;

Bucură-te, cel ce săvârșești pretutindeni minuni mai presus de fire;

Bucură-te, cel ce în chip minunat dăruiești tuturor plinire cererilor;

Bucură-te, că te-ai arătat în vise, dar și aievea, multor credincioși;

Bucură-te, că de cei vrednici ai fost văzut îndumnezeit;

Bucură-te, că pe mulți i-ai tămăduit de patimi;

Bucură-te, ocrotitorul și apărătorul nostru în lupte;

Bucură-te, sfeșnicul Mănăstirii Kareia;

Bucură-te, podoabă sfântă a orașului Thermi;

Bucură-te, Sfinte Rafaele, vrednicule de laudă!

Condacul al 9-lea

Ca un adevărat părinte te-ai arătat pentru mulți, împlinindu-le cererile și umplându-i de dumnezeiască bucurie. De aceea, de pretutindeni, mulțimea de credincioși aleargă la sfânta ta raclă din Thermi, lăudându-te pe tine, Sfinte Rafaele, și Mântuitorului strigând: Aliluia!

Icosul al 9-lea

Tărie dumnezeiască având, Nicolae, ai coborât în arena de luptă a muceniciei, în chip legiuit luptându-te, și de Domnul ai fost slăvit, atunci când sfintele tale moaște în Thermi s-au descoperit. De aceea și noi cu dor te slăvim și îți cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, cel sfințit între diaconi;

Bucură-te, cel ce între purtătorii de lupte mucenic te-ai arătat;

Bucură-te, că mucenicilor celor din vechime în cinste te-ai asemănat;

Bucură-te, că de aceeași cinste cu toți sfinții te-ai arătat;

Bucură-te, Nicolae slăvite, biruința credincioșilor de pretutindeni;

Bucură-te, temelia și zidirea drept-măritorilor creștini;

Bucură-te, că ai primit cununa nestricăciunii;

Bucură-te, că celor ce te cinstesc le dăruiești tărie;

Bucură-te, că paharul lui Hristos ai băut;

Bucură-te, dumnezeiască scăpare;

Bucură-te, că săgețile vrăjmașilor le-ai zădărnicit;

Bucură-te, că luminezi mintea credincioșilor;

Bucură-te, Sfinte Mucenice Nicolae!

Condacul al 10-lea

Locuitor în corturile sfinților și ale mucenicilor fiind, o, Nicolae, mucenicul lui Hristos, împreună cu Rafael și Irina, nu înceta a te ruga pentru noi, pentru ca, fiind izbăviți din necazuri, într-un cuget să-ți strigăm: Aliluia!

Icosul al 10-lea

În corturile cele cerești sălășluindu-te, frumusețea cea fără de prihană a Mirelui ceresc neîncetat o privești. Pentru aceea, împreună cu preacuvioșii tăi părinți, Irina, fecioară și nebiruită muceniță, roagă-te lui Hristos pentru noi, cei ce cu evlavie îți cântăm:

Bucură-te, crinul cucerniciei;

Bucură-te, vasul cel ales al fecioriei;

Bucură-te, mireasmă minunată a grădinii celei dumnezeiești;

Bucură-te, cunună de biruință a fecioarelor;

Bucură-te, mir amestecat cu multe miresme al petrecerii celei cuvioase;

Bucură-te, cerească mirungere a harului mucenicesc;

Bucură-te, că ai primit întărire dumnezeiască de sus;

Bucură-te, că pe șarpele cel cumplit l-ai biruit;

Bucură-te, mireasma cea bună a lui Hristos;

Bucură-te, jertfă curată și sfântă;

Bucură-te, privighetoare smerită a adevărului;

Bucură-te, strălucire a nestricăciunii;

Bucură-te, Sfântă Irina, fecioară preacuvioasă!

Condacul al 11-lea

Cu cântări de biruință, vrednică Irina, lăudăm lupta ta, mucenița, pentru că, în trup neputincios fiind, pe vechiul balaur l-ai surpat și, împodobindu-te cu cununa biruinței, nu încetezi a cânta Domnului: Aliluia!

Icosul al 11-lea

Purtători de lumină, asemenea unor sfeșnice v-ați arătat, arzând în Lesvos, și, descoperindu-vă acum lumii, cu mărgăritarele minunilor voastre, ați strălucit credința creștinilor, întreiților purtători de biruință. Pentru aceea, cu credință cântăm:

Bucură-te, întreit alai al mucenicilor.

Bucură-te, candelă luminătoare a insulei Lesvos;

Bucură-te, întreit sobor mucenicesc;

Bucură-te, mustrarea a toată necredința;

Bucură-te, întreită adunare de casnici ai Mântuitorului;

Bucură-te, ceată unită cu Dumnezeu, a credincioșilor drept măritori călăuze;

Bucură-te, torță din trei sori aprinsă;

Bucură-te, ceată purtătoare de Dumnezeu a sfinților mucenici;

Bucură-te, treime de luptători ai Sfintei Treimi;

Bucurați-vă, luminători de mult preț ai credincioșilor;

Bucură-te, Rafaele, împreună cu Nicolae;

Bucură-te, Irina, podoabă a fecioarelor;

Sfinților mucenici ai lui Hristos, bucurați-vă!

Condacul al 12-lea

Bucurându-vă întru cele de sus, Rafaele și Irina, cu dumnezeiescul Nicolae dimpreună și cu toți cei din Kareia, lupta ați săvârșit, pe vrăjmași i-ați rușinat. Pentru aceea, rugați-vă neîncetat pentru noi, cei ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea

Cântând pururea împreună cu îngerii întreita cântare a Sfintei Treimi, neîncetat vă rugați pentru noi, sfinților mucenici, ca să fim izbăviți de primejdii și întristări. De aceea, și noi într-un glas vă cântăm unele ca acestea:

Bucură-te, slăvit alai de mucenici;

Bucură-te, ceată unită cu îngerii;

Bucură-te, Rafaele, preasfinte mucenice;

Bucură-te, Nicolae biruitorule, de Dumnezeu cugetătorule;

Bucură-te, mucenință ce porți numele păcii, Irina cea minunată;

Bucură-te, adunare întreită de mucenici, sprijinitorii cetății Mitilene;

Bucură-te, unime întreită de mucenici ai lui Hristos;

Bucură-te, comuniune a mucenicilor biruitori;

Bucură-te, biserică a lui Hristos cu trei turle;

Bucură-te, alai al celor trei mucenici;

Bucură-te, o, întreită bucurie a noastră;

Bucură-te, coloană de trei mucenici;

Sfinților mucenici ai lui Hristos, bucurați-vă!

Condacul al 13-lea

O, fericită treime a vestiților Mucenici ai lui Hristos, Rafael, Nicolae și

Irina, aduceți pururea rugăciuni pentru noi Sfintei Treimi, pentru ca să dobândim moștenirea cea de sus noi, cei ce strigăm: Aliluia! (de trei ori).

Condac: Apărătoare Doamnă...

Apoi se zice iarăși Condacul 1: Pe Rafael, minunatul mucenic, pe Nicolae și Irina să-i slăvim...

Distih

Pe Rafael, Nicolae și Irina dimpreună,
Gherasim i-a cântat cu dumnezeiești stihuri.

Și apoi se face otpustul.

Notă: traducere din limba greacă de preot profesor Nicușor Morlova.

Editura și Tipografia DOXOLOGIA,
Cuza-Vodă 51, 700038, IAȘI
Tel.: (0232)216693; (0232)218324; Fax: (0232)216694
www.doxologia.ro; E-mail:editura@doxologia.ro

Locuitor în corturile sfinților
şi ale mucenicilor fiind,
o, Nicolae, mucenicul lui Hristos,
împreună cu Rafael şi Irina,
nu înceta a te ruga pentru noi,
pentru ca, fiind izbăviți din
necazuri, într-un cuget
să-ți strigăm: Aliluia!

56

SERIE NOUĂ

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI